

Óli Jacobsen

"Passið" hjá Sigert: 400 stempul í eitt gott ár

Eftir at hava ferðast í meira enn 40 ár, endaði ferðin í 1931 í kirkjugarðinum í Kirkjubø. Hann hevur framvegis nógva søgu at greiða frá

4. partur

Tá ið ein fer undir eina slíka søgu, sum hesa hjá Sigert, er altíð okkurt nýtt, sum kemur undan kavi.

Tað er tað eisini í hesum førinum. Nú ein dagin fann ættarfolk hansara pass. Men hetta er ikki eitt veruligt pass. Tað er ein bók við blonkum síðum í A5 stødd. Hetta er eitt "heimsgjort" pass, sum skuldi prógva hansara ferðir.

Hetta minnir um eitt pass. Her er ein mynd av Sigert á fremstu síðu við hansara undirskrift. Tað er dagfest 22. september í 1922 í Bern í Schweits og við eini almennari undirskrift.

Síðani eru á 130 síðum meira enn 400 stempul umframt hópin av átekningum frá støðum, Sigert hevur vitjað.

Tað tykist sum at hann hevur gjørt sær ómak at fáa so nógva stempul sum gjørligt frá almennum stovnum, sum t.d. konsulatir og átekningar frá fólki við ávirkan.

Kanska hevur hann eisini nýtt høvið til at agitera fyri síni heimsstjórn og annars at gera vart við seg sjálvan.

Tann fyrsta átekningin er í Moknes í Marokko, dagfest 10. apríl 1923. Tann, sum skrivur undir, er Prins Aage, sum var næstringur hjá Christian 10. kongi. Hann búði og doyði í Marokko. Hann hevði verið í fronsku "fremmedlegionini", og hevði nú búsett seg í Marokko, sum tá var undir fronskum ræði. Eisini sæst, at Sigert hevur verið í fleiri býum í Marokko.

Tann seinasta dagfestingin er 14. juli 1924 í Rotterdam í Hollandi, har hann hevur ferðast runt í landinum. Her hevur hann fingið stempul í hvørjum býi, hann hevur verið í. Helst hevur hann samlað

stempul sum dokumentation fyri, hvar hann hevur verið. Tað sæst eisini, at bókin er sera nógv slitin, so hon hevur verið nógv frammi. Tað tykist, sum at hann hevur verið inni í teimum norðurlendsku konsulatunum í hvørjum býi fyri at fáa átekning og ella stempul.

Lond, har hann hevur verið, eru umframt tey kendu t.d. Gibraltar og Algier. Hann hevur ferðast um í Spania, og í Bilbao hevur hann vitjað ein føroying og fingið eitt stempul frá honum. Hetta var Theodor Petersen, sum skrivur í passið "Allar góðar heilsur til Føroyar". Theodor, ella Dori, sum hann kallaðist, var sonur Sámals P. Petersen í Fuglafirði, vanliga nevndur "gamli Sámali Petersen". Hann búði eitt skifti í Spania sum umboðsmaður fyri føroyskan saltfisk. Seinni kom hann aftur til Fuglafjarðar, har hann hevði bakarið Tip Top.

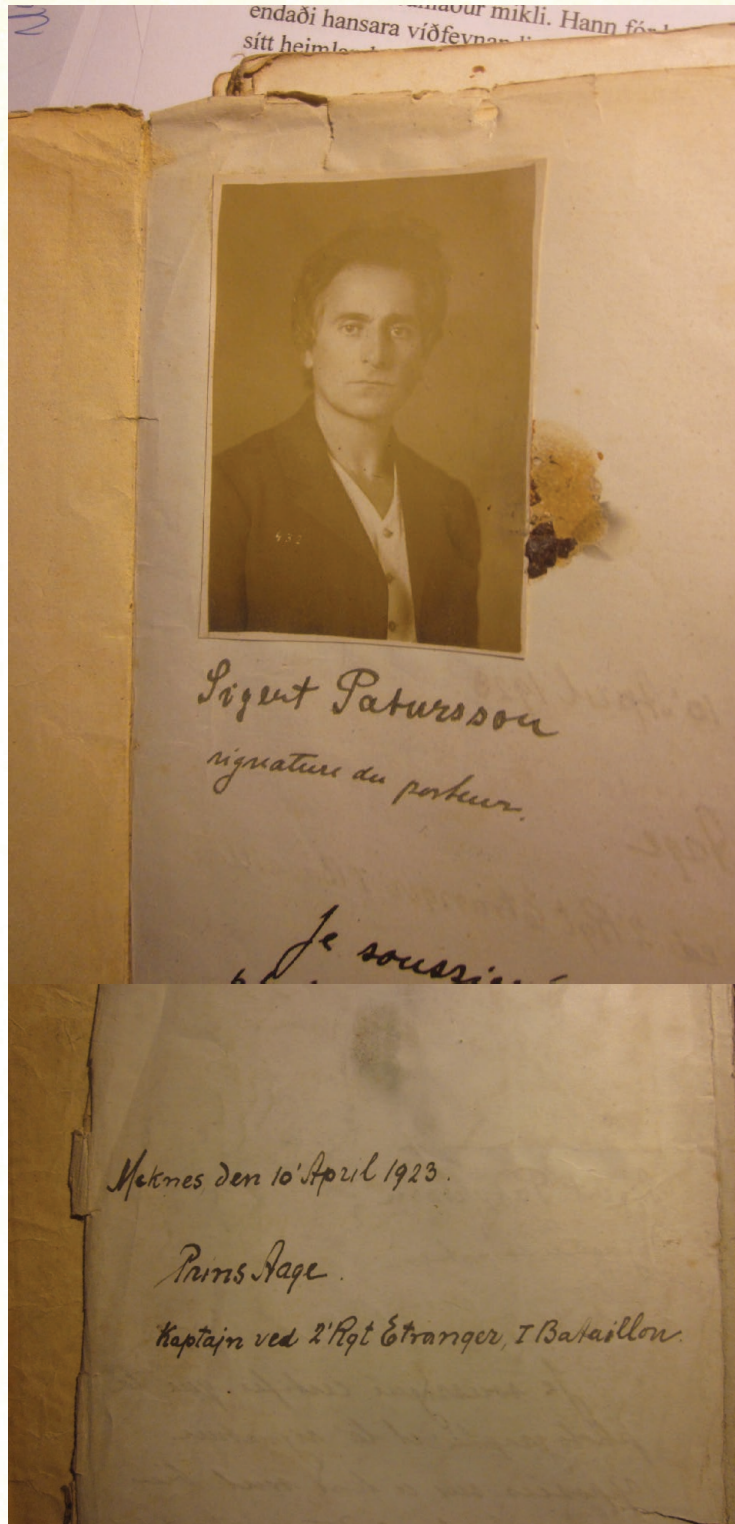
Sigert hevur eisini átekning frá einum Chr. Paus. Sigert skrivur, at hann er "Kamerherre hos Hs. Helliged Pius XI", t.v.s. sjálvum pávanum, sum tá var nýggjur í embætinum.

Hann hevur eisini verið á sjómansheimum eins og hann vitjaði norska Veritas í Rotterdam. Eisini vitjaði hann lögregluna.

Postkort

Sigert hevur verið óførur at lata frætta frá sær. Tað eru funnin fleiri postkort, sum hann hevur sent heim til sína gomlu mammu, Elin Katrinu. Í dag verður postur sendur aftur, um gøtunummarið ikki er tilskilað. Hetta var meira einfalt tá, sum tá móttakarin á einum av postkortinum var skrivaður "góða mamma í Kirkjubø í Føroyum, lles de Faroes via Leith".

Hetta kort er skrivað í juni 1913 í Stockholm og ljóðar soleiðis:

Passmyndin hjá Sigert og undirskriftin hjá Prins Aage, sum fær eina heila síðu í "passinum".

Góða mamma
...Eg fari í dag til Finlands
og síðan til Gardaríkið –
Pætursborg, og skal so brátt
aftur rita.
Blíðar heilsur til øll!!
Heil og happadygg! Sigert.

Sigert handtíkin av lögregluni

Tað finst eitt ótal av greinum og greinastubbum um Sigert um øll møguleg evni. Eisini í russiskum bløðum, har tað var

sagt, at hann var tíðindamaður hjá Kristeligt Dagblad og Fuglaframa, sum beiggi hansara Sverre gav út.

Ein serlig søga var í einum donskum blaði vist í 1908. Hon ljóðar soleiðis:

Forfatteren Sigurd Patursson anholdt i Landskrona

I Landskrona har den kendte Færing, Forfatteren af Journalisten Sigurd O. Patursson op-

Prins Aage

levet et ikke helt almindeligt Rejseeventyr.

Patursson havde været paa Besøg i Stockholm og var nu paa Hjemrejsen til København.

I Landskrona, hvor Toget holdt, mødte to Opdagelsesbetjente op paa Banegaarden, og ikke saa snart de havde faaet Øje paa Patursson og spurgt om hans Navn, før de erklærede ham anholdt.

Forbauset spurgte Patursson om Grunden til hans Anholdelse.

Det skulde han nok faa at vide, naar han kom op paa Politikontoret. Under stor Nysgerrighed og ledsaget af et mægtigt Opløb, blev nu Patursson puttet i en Vogn og kørt paa Politistationen, hvor Patursson straks blev taget i skarpt Forhør af Politiasistenten.

Det gode Landskronapoliti havde nemlig fra Stocholmerpolitiet faaet Meddelelse om, at en finsk Statsborger, der havde tilvendt (svikað) sig flere hundrede Tusinde Mark (finska gjaldoyra), var paa Vejen til Udlandet, og at han vistnok ville lægge Vejen over Landskrona.

Signalementet som Landskronapolitiet havde faaet, lød på, at vedkommende var en elegant klædt Herre med et sydlandsk Udseende, og at han rejste under Navnet Sigurd O. Patursson.

Trods den mærkelige Overensstemmelse i Navn og Udseende lykkedes det dog Patursson efter megen Omsvøb og Telegrafering frem og tilbage at faa sin Uskyldighed konstateret.

Han blev løsladt med mange Undskyldninger, men da var Toget forlængst dampet videre.

Patursson maatte nu ligge over i Landskrona og havde i